

Domnica Pop

ORA LACTEE

– Poeme haiku –

Editura TRINOM

Domnica Pop

ORA LACTEE

Desen coperta I: Felix (7 ani)

DTP: Călin Chendea

Domnica Pop

ORA LACTEE

– Poeme haiku –

Arad, 2016

Pentru domnișoara A. cu care-am plîns împreună, și-n toată acea îmbrățișare ea a fost copilul meu, iar eu, toate fiecele din lume.

Ce-am fi?

Ce-ar fi lumea, fără poezie?
Zilele ar traversa pământul, fără arhitectura visului.
Timpul de trăit ar fi golul amforei dintr-un muzeu, care
așteaptă vinul ursit.
Argintul din aer, de doliul contemplației, ar înnegri.

– Sînt toate rănile din lume, spune poetul cu fiecă poezie care
apără visele prezente pe linia întâi a trecutului, dar odată voi
revanșa!

În tranșeul unde sabia spinării taie bezna în două, poezii
distilează din propriile arderi roua vindecătoare a licorii
misterioase, pe care au gustat-o cu fiecare cuvînt de bătălie, între
ce este jos și ce va fi sus.

Ce-ar fi poetul, fără luptă?
El vede nevăzutul cu o mie de ochi, niciunul miop.
El aude neauzitul cu o mie de urechi, niciuna surdă.
Vorbește cu o mie de limbi, niciuna moartă.

Cu fiecare cuvînt înalță turnuri de lumină așa cum copilul cu o
mie de mîini ridică un castel de nisip, și se vrea cuceritor.
Poetul și copilul sînt camarazi în labirintul visului.
Depind unul de celălalt, uniți de aceleași vene, conduse de
același vis, plutitor.

Cît o bobîță de mac este visul, aceea singura conștientă din capsulă care-aude culegătoarea cum se apropie, și le gravitează pe toate.

La cotituri de primejdie, pulsează extrasistole de luptă, în codul Morse al inimii:

- Nu vă pierdeți! Nu mă pierdeți!
- Ce-ați fi voi, fără vis?
- Ce-ar fi lumea, fără poezie?
- Ce-am fi?

Moto:

Un tigru sare
peste o pădure
oarecare

Felix (12 ani)

Minutul 60

Calcă pragul drept
înnăbușind furnica –
viața, în zigzag.

*

Pîinea cît luna
în visul celui flămînd –
luna, cît visul...

*

Anticipînd praf,
păpădia din azil –
reflectă fețe.

Minutul 59

Fluture de-o zi;
pînă pierе cu totul
rupe aerul.

*

Nevăzătorul
ocolește formele –
văzînd Nimicul.

*

În succesiune
bastonașe-bastoane;
avînt spre sprijin.

Minutul 58

Micimea ierbii –
cîntecul greierilor
o crește artă.

*

Ploaie de toamnă –
copilul strîns în brațe
crește cadența.

*

Sîntem despărțiți;
ore de suspensie
prea multe-n ceas...

Minutul 57

Ce-ar putea gândi
toate aceste culori –
goale de forme...

*

Cu primul creion
copilul exersează;
stele-zerouri...

*

Nemișcată-n raft
farfurioara veche;
golul, de lapte...

Minutul 56

Umezi și uscați
ochelarii pentru scris –
vor crăpa stele.

*

Pe masa verde
cerul într-o oglindă;
luna fecioarei...

*

De când ai plecat
mijlocul meu vuieste –
sunet de scorburi...

Minutul 55

Raftul de toamnă
răsfoind ceru-n file;
stolul migrator.

*

Stăm la o cafea –
pe insula doi pe doi
poate să plouă...

*

Vară pe ducă;
paranoia-n indigo
incurabilă.

Minutul 54

Iarba, naiva,
cum crește drept și verde-
pulbere de vînt...

*

Carte de basme –
dorul copilăriei
umezind file...

*

De unde vin eu?
din golul scoicii sparte
de-un val despicător.

Minutul 53

Groapă de gunoi;
cioburile oglinzii
atrag soarele.

*

Linia dreaptă
trece prin curtea lumii –
și urcă la cer...

*

Cafea în clocot –
aroma plantației
dezleagă duhul.

Minutul 52

Urme de pâine
pe spinarea pisicii;
bătrînul stăpîn...

*

La despărțire
gust de valeriană-
sărutul mamei.

*

Cine să fie?
acest catarg ce-mi duce
marea spre cer...

Minutul 51

Linia străzii
în amorțea verii –
un melc animă.

*

Ce ai ucis ieri
mîine nu-ți va mai rosti;
noapți, fără greieri...

*

Pictură-n muzeu;
neclintit de curent
semnul numelui.

Minutul 50

Mă grăbesc să scriu;
mîine, pasta albastră
poate fi un drum.

*

Răcoarea toamnei –
porumbeii rotunjesc
perle de febră.

*

Pe o valiză
în piața de vechituri –
un porumbel alb...

Minutul 49

Sfere de săpun –
în jocul copilului,
suflul genezei.

*

Muntele de brazi;
prea slabe puterile
să ți-l pun în prag.

*

Scară de ani mulți;
geneză de păianjeni
în podul pustiu.

Minutul 48

Mugurii-n gloanțe;
războiul albinelor
poate să-nceapă.

*

Privind amurgul –
invazia culorii
topește iriși...

*

Tămâia-jertfă
dizolvă rana-n aripi;
zboară undeva...

Minutul 47

Fluture hoinar
în pelerinaj de-o zi;
foarfecă de viu.

*

Mergem, vom vedea!
scrie bătrînul poet
cu mîna-n tremur.

*

Doar o primă stea
și cerul devine drum-
Carele pornesc.

Minutul 46

Încercînd golul
creanga nucului vîntit –
gesticulează-n geam...

*

Păpădii în șanț
tapetează cu aur –
iarbă-n filigran...

*

Fluture oprit
pe borcanul de compot –
ascultă zboruri?

Minutul 45

Ninge întruna;
herghelii de căluți albi
la ora de desen.

*

M-aș numi așa:
un strop de cerneală
pe apa unui râu.

*

Apa oglinzii
tulburînd ochii fetei –
adolescența...

Minutul 44

Rupt din rădăcini
copacul cade-n umbră;
cu tot soarele.

*

Ochii în clocot
eliberînd galaxii –
visul fecioarei.

*

Amîn pe mîine
să caut omul cel bun;
poate-l voi trăda...

Minutul 43

Veche de apret
rochia de mireasă –
jilăvește nunta.

*

Nu mai cer nimic –
tristețea icoanelor
au umplut golul.

*

Lanul de paie
în săgețile ploii –
joc de marocco.

Minutul 42

Ochii de șotron
fantoma mică-i sare;
cifre, în scînteii...

*

Noți tot mai scurte;
ierburi de primăvară
scurtează crucea.

*

Plaja de nisip –
în doar doi metri pătrați
ne unim soarta...

Minutul 41

Scoici uscate;
apa din care-au ieșit
șpală exodul.

*

Baltă de ploaie
în centrul orașului –
forma unui nor...

*

Decojind un măr –
pe lama cuțitului
șerpilor memoriei...

Minutul 40

Feștilă vie –
din miezul înmulțitor
se desprind îngeri.

*

Frunza iederei
crește în gardul mamei;
urcă-n fața ei...

*

Ce dimineată!
pe tencuiala veche
dălți de lumină.

Minutul 39

Nu știu cine sînt;
poate, un înger din rai,
poate-s iadul lui...

*

Pietre de gînduri –
în moara sufletului,
dureri gîlgîind.

*

Avîntul broaștei –
în apa bulversată,
sclipiri de stele...

Minutul 38

În mîna mamei
trandafirul roșu-nchis;
arde în flăcări.

*

Înfiptă-n baston
puterea curge-n pămînt;
lent, ca un om mort.

*

Curtea pustie;
ierburile năpădesc
piticii de parc...

Minutul 37

După furtună
treptat iese soarele –
face lumea blîndă.

*

Groapă virgină;
focul verii usucă
floarea miresei.

*

Primăvara mea –
aer curbat de fluturi,
pierdut în neguri...

Minutul 36

Iarba, cît gardul;
arteziana de greieri
inundă curtea.

*

După zeci de ani
revăd casa natală –
ghioc de glasuri...

*

O farfurie –
insulă-ndepărtată
în visul flămînd.

Minutul 35

Penumbra serii
învește orașul –
cu un alt tărîm...

*

Digul plin de vînt –
nici urmă de azi-vară,
nici urmă de noi.

*

Totu-i pe limbă;
inima, creierul, eu
gura de viață...

Minutul 34

Casă-n ruină;
ușa de la intrare
crapă tăcerea.

*

Trasate-n palme
semnele destinului –
linii curbate...

*

Acea zi-apus;
polenul nărilor reci
va umple lumea.

Minutul 33

Visînd tandreþea
îmbrăþiþez o apă;
îmi curge-n braþe...

*

Sete și foame;
centrifuga din stomac
rotind zeroul...

*

Port în poșetă
cele două tăbliþe-
obiecte și-un gol...

Minutul 32

Trupul nou-născut;
sîngele rupt de apă
separînd munții...

*

Zile de iarnă –
simplitatea zăpezii
mă încălzește.

*

Din părul murit
reverberează povești –
zăpezi și fluturi.

Minutul 31

Nu sînt acasă
în nopțile de vară;
adorm la greieri.

*

Haine tot mai gri –
în cutia de culori,
mosoare de praf.

*

Oale și lemne;
asta-i urma bunicii
de-a valma-n șopron.

Minutul 30

Ultimul cuvânt
mai plutește-n cameră;
portretul bombat.

*

Nucul plin de vânt
vîjîind la fereastră –
oare va intra?

*

Capul de erou
căzut de pe statuie –
ochii, în iarbă.

Minutul 29

Sînt foarte simplă
mă puteți da pe-o frunză;
nu și duhul meu...

*

Bolnavă la pat –
în pătratul ferestrei
colțuri de lume.

*

Adăugînd veri
la numărul anilor –
vîrsta, spre iarnă.

Minutul 28

O rîndunică
pregătindu-și vara;
cuib de uscături...

*

Zi de arșiță;
goală de siluete
strada cade-n ea.

*

De Înviere –
un bătrîn își perie
sacoul prea larg.

Minutul 27

În punctul roșu
țigara arde un timp –
timp, în praștie...

*

Dorul de tine
parcă nu era destul –
zi de arșiță.

*

Bruscă aversă –
cîțiva trecători grăbiți
îi rupe ritmul.

Minutul 26

Seară de iarnă –
ierburile din vară
înfloresc ceaiul.

*

Văd în oglindă
un portret viu, nemișcat –
plutind pe-o apă...

*

Copil gîngurind;
cine-a vrut să audă
nu mai rostește...

Minutul 25

Tata în tablou;
între culori de pământ
nu mișcă-n dreptunghi.

*

Sabie-n spasme
zburînd în munții roșii;
războinic rănit.

*

Îmi adun anii
ca pe niște jucării-
amestec culori...

Minutul 24

Captiv în mână
fluturele mai zboară –
dă totul din rest.

*

Destinul sînt eu –
acest halou personal
numit vedere.

*

Rupt de pădure
sufletul copacului –
renaște-n focuri.

Minutul 23

În teatrul de azi
printre oameni și cabluri;
merg – mă împiedic...

*

Peste bulevard
șoseaua albastrului –
imitație.

*

Noapte senină –
osiile Carelor
lucesc oțelul.

Minutul 22

Sfirșitul lui Mai –
în colțul rupt de umbră
mai curg cireșii.

*

Crengile de măr
înflorind ierburile –
descompunere...

*

Purtată în cord
zbaterea între valuri;
pește-n undiță.

Minutul 21

Cocoșul țipînd;
noaptea topește-n crater
visul de vulcan.

*

După secetă –
pe cîmpia uscată
baloturi de griji.

*

Deasupra, în zbor
viitorul strivirii;
rotește-n păsări.

Minutul 20

Urma trenului
aburind dintr-o cafea;
aromă de drum.

*

Schimbându-și locul
pe sîrmă, păsările –
par niște păpuși.

*

Pe ultimul drum
batista flutură-n vînt;
în sensul invers.

Minutul 19

Plutind pe mână
aerul clipei de-acum;
mîine-i în alt loc...

*

Vinul din apă
care-a limpezit lumea;
încă în ferment.

*

Luptînd cu golul
păianjenu-n labirint;
se izolează.

Minutul 18

Chipul fecioarei;
cercul nevăzut arde
stele ascunse.

*

Geamul înghețat;
în desenul apelor
ideograme...

*

Un ou luminos
despicînd noaptea-n două;
lună în tăiș...

Minutul 17

Dresatul tigru;
pădurea-i urlă-n sânge
cercul de cercuri.

*

Vreo zece mere
numără mama în pom –
zile de boală...

*

Poză-nvechită;
rochia de mireasă
mai vrea să zboare.

Minutul 16

Îmbrac stacojiu –
și aceeași culoare
mă cheltuiește...

*

Hipnoza verde –
pădurea nesfârșește
un iepure alb.

*

În liniile
din morgana trenului –
aer în ferment.

Minutul 15

Căzut în genunchi
păcatul îndreaptă tot –
puțin spre stînga.

*

Ochii în lacrimi
privind crucea în ceață –
contur mișcător...

*

Ora ce vine –
nu e cu totul sigur
că va fi în ceas.

Minutul 14

Zori în panică –
somnul copilului trist
scăpat din vise.

*

Cei fără vină
îmbătrînesc mai tîrziu –
jocul sinelui.

*

Trăgînd zăvorul –
tot oraşul se mută
în podul casei.

Minutul 13

Vise de argint
îngropate-n istorii;
scrinul din muzeu...

*

Inelul de nuntă
pe degetul palid, larg –
mai radiază...

*

Trei zile-n triaj;
Moartea și Învierea
Unu din Unu...

Minutul 12

Desenez un crin;
semne necunoscute
adună polen...

*

Plecînd o viață
pe drumul spre cîmpie;
a dat totu-n grîu.

*

Schelă deșartă
mă ține pe picioare –
coloană, un timp...

Minutul 11

Agenda zilei –
nicio însemnare
c-aș putea muri.

*

În jurul cuștii
destinul desfășurat –
cîine-nfășurat.

*

Albul zăpezii –
în plan pămîntenesc
încheie visul.

Minutul 10

Atrase de foc
chipuri se-mbujorează;
lemnenele roșesc.

*

Deschisă non-stop
poarta cimitirului;
orar de nume.

*

Dor usturător;
ceapa-n lamă de cuțit
ascunde gîndul.

Minutul 9

Luna absentă –
noaptea ascunde-n negru
viii și morții.

*

Lume-n cimitir;
se ridică pe vîrfuri
o bătrînică.

*

Albină moartă;
acul de apărare
miroase-a miere.

Minutul 8

Mocnitul serii –
un greiere deșiră
Calea Lactee...

*

Apus de soare;
pe tocuri cui, o umbră
colindă seara...

*

Niciun loc sigur –
în punctele busolei
nici măcar punctul...

Minutul 7

Focuri de toamnă –
în decorul luminos
miezuri de vară.

*

Cînd umblu în somn
nu mă observă nimeni –
Carul Mare-i mic.

*

O pată albă
înviează seara –
fluture pe drum.

Minutul 6

Roșii căzute
în noroiul grădinii –
pete de sânge.

*

Acel mare vis
nu găsește cuvântul;
refulează-n vînt.

*

Scara podului –
urmele bunicului,
șterse de urmași.

Minutul 5

Văzînd cu ochii
lumea se înmulțește –
spre oarba beznă.

*

Luna iunie;
hîrtia desenată
mustește verde.

*

Parc de alamă;
monedele verii curg
preț de o toamnă.

Minutul 4

Tăcerea curții
și nimeni altcineva –
îmi caut umbra...

*

Alungată-n tot
lumina de peste zi;
azil de noapte.

*

Linia vieții –
un tranșeu suficient
să curgă sânge.

Minutul 3

Bruscă ninsoare –
pînea cerșetorului
se-mbogățește.

*

Un bob de zahăr
în sihăstria mamei –
Basarabia...

*

În floarea vîrstei;
sîngele-n fotosinteză
s-ar dori verde...

Minutul 2

Nu mai fac minuni –
melcul nu mai zîmbește,
nu mai știu să-i cînt.

*

Pe chipul absent
fundalul gîndurilor –
cenușă caldă.

*

În jurul cuștii
cîinele-și urlă legea;
hrana și apa...

Minutul 1

În orfelinat –
harta de geografie
inundă clasa.

*

Pe-un tablou Takacs
aerul curge galben –
polenul lunii...

*

În aşteptare –
chiştoace de ţigară
moccind foc nestins...

Clipa Zero

Nimic

Totul

Nimic

Secunda –1

La primul sărut –
timpul pulsează locuri
pline de stele.

*

Arunc pietre-n râu;
impresie de acord
cu mâna-n curbă.

*

Curte pustie;
pocnetele nucilor
în poarta-nchisă...

Secunda –2

Trecute vise
descompuse-n oracol;
pagini palide.

*

Copilul orfan
mîngîind un pui de cîine –
negru ca doliul...

*

Nu este a mea
această umbră neagră;
n-am nicio soră.

Secunda –3

Singurătate –
o floare albă de mac
în macii roșii...

*

Să fie ceva
toată realitatea –
foc de tabără.

*

Desfăcînd nuca –
mîna îmbătrînită
se înverzește.

Secunda –4

Prime gîngureli –
ce formule secrete
știe copilul?

*

Mor oamenii, mor
la vremea muririi, mor –
cînd viața dă-n clocot.

*

În drum spre spital,
copilul culege maci;
leac pentru mama.

Secunda –5

Lucind spirale
urma broscuței în lac –
ca ale pietrei...

*

Unde-i acea zi?
ziua aceea scurtă –
Epoca de-o zi...

*

Rufe pe sîrmă –
în vreme ce se uscă
tot mai vesele...

Secunda –6

Focuri de frunze;
vara care a trecut
urcă la ceruri...

*

Oglinda din hol
îmbătrânește-n treceri;
veniri și plecări...

*

Să tăiem părul,
să-l aruncăm în iarbă –
să se învețe.

Secunda –7

Sarafanul drept;
silueta fecioarei
agită falduri.

*

Etaj rotitor
deasupra oraşului –
stol de porumbei.

*

Pădure de brazi –
în spaţiul nesădit
verde-n odihnă.

Secunda –8

Azil de bătrâni;
noaptea intră-n încăperi
pe nesimțite...

*

Tata s-a desprins
din morfină spre stele –
dîră de amar...

*

Au trecut toate
prin măduva spinării –
canal de pămînt.

Secunda –9

Tort aniversar;
lumânarea nouăzeci –
nouă și dreaptă.

*

Bătaie cu perne –
anii copilăriei
pufuri de nori albi...

Secunda –10

c
i
m
o
t
a
pe-un joc

t
a
c
i
d
i
r
de gît
un fel

Domnica Pop
Sînt

Domnica Pop